

Bilag.

18. December 1946.

Til Undervisningsministeriet.

Undertegnede af Privatseminarieforeningen valgte Repræsentanter tillader os her ved i Tilslutning til de Forhandlinger, der i Oktober—December i Aar er bleven ført med Undervisningsministeren og Embedsmænd fra Ministeriets I. Departement, at fremføre nedenstaaende Begrundelse for vor Anmodning om en Ændring af Privatseminariernes Tilskudslov, hvorved det hidtidige Statstilskud til private Seminarier forhøjes.

Seminarietilskudsloven af 1928.

Den Lov om Tilskud til private Seminarier, der gennemførtes i 1928 som Følge af en Række vanskelige Aar for Privatseminarierne, satte dem i Stand til i det væsentlige at være paa Højde med Statsseminarierne, idet Tilskuddet paa $\frac{2}{3}$ af Lærerlønnen muliggjorde, at man kunde betale Lærerpersonalet en passende Løn, ligesom Tilskuddet paa Halvdelen af Statsseminariernes gennemsnitlige Driftsudgifter var en betydelig Hjælp til Driften, mens Bygningstilskuddet, der beregnedes paa Grundlag af en Vurdering af Seminarierne, var i Stand til at dække ca. Halvdelen af Udgifterne til Forrentning og Vedligeholdelse.

Seminarieloven af 1930.

Imidlertid blev allerede to Aar efter vort økonomiske Grundlag alvorligt forrykket, idet den nye Seminarielov medførte stærkt øgede Udgifter. 1) Der indførtes 4 Klasser mod tidligere 3, hvorved Antallet af Lærertimer steg, og Stigningen blev mere end $\frac{1}{3}$, idet der samtidig indførtes Sprogundervisning og Speciallæsning, i hvilke Timer, der kræves dobbelt Lærerbesætning. Sammenlagt betød det over 50 ekstra Lærertimer pr. Uge ved Seminarierne. 2) Den nye Seminarielov krævede Sløjdlonale, Biologisk Laboratorium og Modernisering af Fysik og Naturhistorielokalerne, hvorved de fleste Privatseminarier blev tvunget til omfattende Nybygninger og Udvidelser. 3) Endelig steg de aarlige Driftsudgifter, dels paa Grund af øgede Rengøringsudgifter til de nye Lokaler og dels paa Grund af Anskaffelser til Biblioteker og Laboratorier, hvilke var højst nødvendige for at gennemføre Specialundervisningen efter dens Hensigt.

Seminarierne fik ved denne nye 4. Klasse ganske vist øgede Undervisningspenge, men da vor Tilskudslov ikke gav os anden Forøgelse end $\frac{2}{3}$ af den øgede Lærerløn og en mindre Stigning i Driftstilskuddet, var vi afgjort ringere stillet herefter.

Sparebestræbelserne i 1931—33 og Nedskæring af Elevtallet.

I Rigsdagssamlingerne 1931—32 og 1932—33 paatænkte der en Nedskæring af Privatseminariernes Statstilskud paa Grund af Landets økonomisk vanskelige Stilling. Det lykkedes ganske vist at undgaa den Katastrofe for Privatseminarierne, som den paatænkte 10 pCt. Nedskæring vilde være, men det var naturligvis under disse Omstændigheder ikke muligt at faa gennemført nogen Forhøjelse.

I 1934 blev Maksimumtallet af Elever pr. Klasse sat til 25 paa Grund af den Frygt for Overproduktion af Lærere, som var udbredt, især i Lærerkredse, og herved blev Seminariernes Indtægtsmuligheder stærkt begrænsede.